

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 19 janar 2015
Nr. ref.: RK746/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI141/14

Parashtrues

Rrahim Ramadani

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së
Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 2862/2014,
të 26 gushtit 2014**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Rrahim Ramadani nga Prishtina (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 2862/2014, të 26 gushtit 2014. Aktvendimi i kontestuar i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 4 shtator 2014.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 2862/2014, të 26 gushtit 2014.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 18 shtator 2014, parashtruesi i kërkesës dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 7 tetor 2014, Kryetari i Gjykatës me Vendimin nr. GJR. KI141/14, caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës me Vendimin nr. KSH. KI141/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
7. Më 22 tetor 2014, Gjykata njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës, dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës së Apelit të Kosovës.
8. Më 9 dhjetor 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

9. Parashtruesi i kërkesës ka punuar si arsimtar i gjuhës shqipe gjatë 30 (tridhjetë) viteve në disa shkolla në Kosovë; megjithatë, për shkak të reformave në sistemin e arsimit të Kosovës, kontrata e tij e punës nuk ishte vazhduar.
10. Më 14 dhjetor 2007, Kryeshefi Ekzekutiv i Komunës së Prishtinës vendosi që mos t'ia vazhdojë kontratën e punës parashtruesit të kërkesës (Vendimi nr. 07-24385).
11. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë në Këshillin Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPMK-ja).
12. Më 19 qershor 2008, KPMK-ja me Vendimin A. 02. 139. 2008 anuloi vendimin e lartcekur të Komunës së Prishtinës, dhe detyroi të njëjtin organ t'ia mundësojë parashtruesit të kërkesës t'i realizojë të gjitha të drejtat që rrjedhin

nga kontrata e punës, në përputhje me vendimet e Ministrisë së Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë.

13. Në një datë të pacaktuar, parashtruesi i kërkesës, si kreditor, paraqiti kërkesë për përmbarrimin e vendimit të KPMK-së në Gjykatën Themelore në Prishtinë.
14. Më 20 mars 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë, me Aktvendimin E. nr. 2433/2011, aprovoi kërkesën e parashtruesit për përmbarrimin e Aktvendimit të KPMK-së.
15. Në një datë të pacaktuar, Komuna e Prishtinës si debitor parashtroi prapësim në Gjykatën Themelore në Prishtinë kundër përmbarrimit të vendimit të KPMK-së.
16. Më 16 qershor 2014, Gjykata Themelore në Prishtinë, me Aktvendimin E. nr. 2433/2011, refuzoi si të pabazuar prapësimin e Komunës së Prishtinës, të parashtruar kundër aktvendimit të gjykatës së njëjtë e cila lejoi përmbarrimin e vendimit të KPMK-së.
17. Më 4 korrik 2014, Komuna e Prishtinës parashtroi prapësim në Gjykatën e Apelit të Kosovës kundër Aktvendimit të mësipërm të Gjykatës Themelore në Prishtinë.
18. Më 26 gusht 2014, Gjykata e Apelit e Kosovës, me Aktvendimin CA. nr. 2862/2014:
 - i) aprovoi kërkesën e Komunës së Prishtinës;
 - ii) ndryshoi Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë (E. Nr. 2433/2011, të 19.6.2014); dhe
 - iii) refuzoi propozimin e parashtruesit të kërkesës për përmbarrim si të pabazuar.
19. Në Aktvendimin e mësipërm, Gjykata e Apelit e Kosovës arsyetoi më tej:

“Gjykata e shkallës së dytë vlerëson se gjykata e shkallës së parë gjatë zbatimit të procedurës pa bazë ligjore ka lejuar përmbarrimin në bazë të propozimit të kreditorit Rrahim Ramadani nga Prishtina, kundër debitorit Komuna e Prishtinës, sepse propozimi për përmbarrim nuk bazohej në dokument të përshtatshëm për përmbarrim në kuptim të nenit 27 par. 1 të LPP. Nga shkresat në dosje rezulton se gjykata e shkallës së parë ka lejuar përmbarrimin në bazë të vendimit të Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës, A02,139,2008 të dt. 19.06.2008, në të cilën nuk është specifikuar shuma e të hollave të cilën debitori duhet t’ia paguajë kreditorit në emër të shpërblimit të dëmit, të pësuar si pasojë e largimit nga puna. Pasi që në rastin konkret kërkesa e kreditorit nuk është e përbashkët me kërkesën për kthim në punë, por për shpërblimin e dëmit për largim nga puna, në këtë rast nuk janë përmbushë kërkesat ligjore nga neni 315 i LPP për lejimin e përmbarrimit. Qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë të shprehur

në aktvendimin ankimor gjykata e shkallës së dytë e vlerëson të pabazuar në ligj, sepse në rast të tillë gjykata e shkallës së parë, duhet ta refuzojë propozimin për përmbarim si të pathemeltë, pasi që ai nuk ka bazë për lejimin e përmbarimit, sepse propozimi nuk bazohej në dokument të përshtatshëm për përmbarim në kuptim të dispozitave ligjore nga nenet 27 par. 1 dhe 29 par. 3 të LPP”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit anuloi në mënyrë të padrejtë vendimet e Gjykatës Themelore gjegjësisht të KPMK-së, sepse ajo nuk mori parasysh afatet për parashtrimin e ankesës dhe se vendimet e KPMK-së janë përfundimtare.
21. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që: *“... Të sistemohen në vendin e punës sipas kualifikimit, të më paguhen 13 rroga prej 1.9.2007 e deri 30.09.2008 dhe ndryshimin e pagës që marr ...”.*
22. Parashtruesi i kërkesës nuk thirret në asnjë shkelje të ndonjë dispozite kushtetuese, në veçanti.

Pranueshmëria e kërkesës

23. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret për pranueshmëri të përcaktuara me Kushtetutë, dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
24. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:
“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
25. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh;
“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.
26. Gjykata merr parasysh edhe rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës, i cili parasheh:
Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:
...
(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij;
27. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se: *“Gjykata e Apelit në mënyrë të padrejtë prish vendimin e Gjykatës Themelore”* dhe se: *“Komuna e Prishtinës ka paraqitur ankesë shtatë ditë pas afatit të*

paraparë për ankesë”. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës kërkon, *inter alia*, që: “*të caktohem në vend të punës sipas kualifikimit*”.

28. Gjykata konsideron se kërkesa e parashtruesit nuk ngre çështje të kushtetutshmërisë, por ngre çështje të ligjit dhe të faktit të cilat kanë të bëjnë me detyrat dhe prerogativën e gjykatave të rregullta, që u jepen atyre me Kushtetutë.
29. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e faktit ose të ligjit, që pretendohet të jenë kryer nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave ose zbatimit të ligjit (ligjshmërisë), përveç, dhe për aq, sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërisë).
30. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës [DHM]*, nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejta të Njeriut [GJEDNJ], Aktgjykim i 21 janarit 1999-1)
31. Për më tepër, Gjykata konsideron se Gjykata e Apelit e Kosovës nxori një vendim të arsyetuar mirë, sepse ajo shpjegon mangësitë ligjore dhe faktike të vendimeve të nxjerra nga Gjykata Themelore në Prishtinë gjegjësisht KPMK-ja, përveç sigurimit të bazës ligjore për të mbështetur konkluzionet e veta.
32. Gjykata Kushtetuese rikujton se nuk është gjykatë e gjetjes së fakteve. Gjykata Kushtetuese dëshiron të ritheksojë se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike është juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta, ndërsa roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore, prandaj, nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih, rastin *Akdivar kundër Turqisë*, Nr. 21893/93, GJEDNJ, Aktgjykimi i 16 shtatorit 1996, para. 65, po ashtu *mutatis mutandis* në Rastin KI86/11, parashtrues i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
33. Përveç kësaj, kërkesa nuk arrin të dëshmojë që Gjykata e Apelit e Kosovës ka vepruar në mënyrë arbitrare apo të padrejtë. Nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese ta zëvendësojë vlerësimin e vet të fakteve me atë të gjykatave të rregullta dhe, si rregull i përgjithshëm, është detyrë e këtyre gjykatave që t’i vlerësojnë provat e vëna në dispozicion të tyre. Detyrë e Gjykatës Kushtetuese është të vërtetojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta ishin të drejta në tërësi, duke përfshirë edhe mënyrën e marrjes së provave (Shih, rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Raport i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
34. Fakti që parashtruesi i kërkesës nuk pajtohet me rezultatin e rastit nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës (Shih, rastin *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykim i 26 korrikut 2005).

35. Në këto rrethana, parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur me prova pretendimin e tij për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, sepse faktet e paraqitura nga ai në asnjë mënyrë nuk tregojnë që Gjykata e Apelit e Kosovës ia ka mohuar atij të drejtat e garantuara me Kushtetutë.
36. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar dhe duhet të deklarohet e papranueshme në përputhje me rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit dhe rregullin 36 (2) (d) të Rregullores së punës, në seancën e saj të mbajtur më 9 dhjetor 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Robert Carolan

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani